

عنوان مقاله:

صعودی سالم: رویکرد نقد مراقبتی

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 17، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهرنوش هدایتی - استادیار گروه فلسفه برای کودکان و نوجوانان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

ارزیابی انتقادی، به منزله فرایندی فعال و سازمان دهی شده، طی چند دهه اخیر، به فعالیتی ضروری برای درک بهتر متون علمی و شفاف سازی اهداف، نکات برجسته، و نتایج و همچنین پویایی مطالعات بدل گشته است. این فعالیت اما اغلب با خرده گیری، ایرادجویی های تلخ، و گاه سوگیری های تند هم راه می شود که تاثیرگذاری آن را تا حد زیادی کاهش می دهد. ارزیابی انتقادی یکی از مولفه ها یا کارکردهای تفکر انتقادی است. تفکر انتقادی، بیش از آنکه به معنای جستجوی ایرادها باشد، در پی نگاه به موضوع از زاویه متفاوت است. متأسفانه، یکی از مشکلات رایج ارزیابی انتقادی تمرکز بیش از اندازه بر فرایندهای منطقی نقد و جداسازی منطق از عواطف است. در این مطالعه می کوشیم امکان ارائه رویکردی شناختی-عاطفی به نقد را بررسی کنیم و به این سوال پاسخ دهیم که در فعالیت شناختی و ناخوشایند نقد تا چه حد میتوان مولفه های عاطفی را در نظر گرفت؟ ضرورت توجه به مولفه های عاطفی و ارزشی در حین فرایند نقد چیست؟ و در این میان چگونه می توان میان تفکر انتقادی و تفکر مراقبتی ارتباط برقرار کرد؟ در پاسخ به این سوالات، ضمن توصیف تفکر انتقادی و مراقبتی و مولفه های آن، ایده نقد مراقبتی را مطرح خواهیم ساخت.

کلمات کلیدی:

تفکر انتقادی، تفکر مراقبتی، نقد مراقبتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330509>

